

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/75/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722200230
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5722200230.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vargovej a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Šuleka, v spore žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35 937 874 so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Panónska cesta 2, proti žalovanej: A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., S. XXX/X, právne zastúpená: JUDr. Ing. Martina Kiseľová, advokátka, so sídlom A., Z. A. XX, o zaplatenie 1 590,46 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 5C/6/2022-81 zo dňa 26.10.2022 v znení dopĺňacieho rozsudku č.k. 5C/6/2022-117 zo dňa 05.04.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 590,46 eur a nahradiť náklady konania vo výške 2,10 eur. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V písomnom odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na obsah žaloby, ktorou sa žalobca domáhal úhrady nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti Univerzitnou nemocnicou Martin (ďalej len „UNM“). Žalovanej bola dňa 09.05.2021 poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktorá súvisí s užitím alkoholu. Za ošetrovanie žalovanej uhradil žalobca poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti sumu 1 590,46 eur, pozostávajúcu zo sumy 35,49 eur (lekárska služba prvej pomoci), 71,86 eur (ošetrovacie a liečebné zložky), 6,- eur (špecializovaná ambulantná starostlivosť), 1 475,- eur (ústavná starostlivosť), 2,10 eur (lekárne, výdaje, distribútori). Náklady zdravotnej starostlivosti z hľadiska účelnosti a hospodárnosti odsúhlasila dňa 02.09.2021 revízna lekárka žalobcu MUDr. Z. J.. Žalobca listom zo dňa 10.09.2021 vyzval žalovanú na úhradu vynaložených nákladov, žalobkyňa však dlžnú sumu neuhradila, až na základe ďalšej výzvy žalobcu. Žalobcovi v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vznikli náklady vo výške 2,10 eur, ktoré zodpovedajú poštovým výdavkom za doporučenú listovú zásielku. Súd prvej inštancie vo veci aplikoval právnu úpravu § 9 ods. 7 písm. b), § 22 ods. 2 písm. a) zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona o poisťovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zdravotnom poistení“). Žalovaná namietala v konaní, že žalobca len všeobecne uviedol položky zdravotnej starostlivosti, ktoré jej mali byť poskytnuté, a to: lekárska služba prvej pomoci - 35,49 eur, spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky v sume 71,86 eur, špecializovaná ambulantná starostlivosť v sume 6,- eur, ústavná starostlivosť v sume 1 475,- eur a lekárne, výdaje a distribútori v sume 2,10 eur. Namietala, že takto špecifikované položky nepreukazujú, aká konkrétna starostlivosť jej mala byť poskytnutá. Nie je zrejmé, čo konkrétne kryjú, aké konkrétne zdravotné výkony, zdravotnú starostlivosť jej zdravotné zariadenie poskytlo. V daný deň bola vyšetrená v UNM proti svojej vôli, kedy RZP privolať manžel, že je psychiatrický pacient. Odmietla ísť do nemocnice, ale napriek tomu ju tam vzali. V nemocnici jej bola poskytnutá zdravotná starostlivosť na oddelení urgentného príjmu, kde strávila poobedie a za ten čas jej bolo podané 4 - 5 infúzií a bola jej taktiež

odobratá krv. Následne požiadala o prepustenie. Nebola umiestnená na nijaké špecializované oddelenie, išla domov. Namietala ústavnú starostlivosť vo výške 1 475,- eur ako nedôvodnú a nepreukázanú. Tvrdila, že jej zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá po dobu dlhšiu ako 24 hodín. Pre posúdenie nároku nemá žiaden význam skutočnosť, že náklady zdravotnej starostlivosti boli odsúhlasené revíznou lekárkou žalobcu. Je nesporné, že zo strany UNM dňa 09.05.2021 jej bola poskytnutá zdravotná starostlivosť, nie však rozsah poskytnutej zdravotnej starostlivosti. Pokiaľ ide o výzvu na úhradu nákladov zo dňa 09.09.2021 a následne pokus o zmier zo dňa 10.11.2021, žalobca ničím nepreukázal, že uvedené listiny doručoval. Žalovaná nemala o nich žiadnu vedomosť a tieto jej doručené neboli, preto na ne nemohla reagovať. Počnúc októbrom 2021 bola vylúčená z užívania nehnuteľnosti, v ktorej má trvalý pobyt, a to na základe vydaného neodkladného opatrenia v konaní vedenom pod sp.zn. 6C/58/2021 na Okresnom súde Martin. Poukázala na to, že od 09.01.2022 sa nachádza v Ústave na výkon väzby v Žiline a nemá možnosť predkladať a zabezpečiť dôkazy. Preto žiadala súd zabezpečiť zdravotnú dokumentáciu od poskytovateľa zdravotnej starostlivosti. Žalobca do konania pripojil doručenkou, ktorú prevzala žalovaná od žalobcu dňa 22.09.2021, teda išlo o výzvu na zaplatenie dlžnej sumy.

3. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že pred začatím pojednávania vo veci samej bolo zo strany žalobcu pripojené do súdneho spisu Oznámenie UNM zo dňa 13.10.2022, ktorým zdravotnícke zariadenie potvrdilo, že žalovaná bola hospitalizovaná na psychiatrickej klinike UNM od 09.05.2021 do 10.05.2021 s tam uvedenými diagnózami - poruchy správania a emócie v alkoholovej ebriete ešte pri zmiešanej závislosti od alkoholu a benzodiazepínov. Zároveň bolo potvrdené, že zdravotná starostlivosť bola uhradená žalobcom.

4. V dôvodoch rozhodnutia okresný súd konštatoval vykonanie dokazovania výsluchom žalobcu, „právnej zástupkyne žalovanej“, listinnými dokladmi - Oznámením zdravotnej poisťovne zo dňa 09.05.2021, Rozpisom nákladov Všeobecnej zdravotnej poisťovne podpísanej revíznym lekárom, Výzvou žalobcu žalovanej zo dňa 10.09.2021, Pokusom o zmier zo dňa 10.11.2021, Vyjadrením UNM zo dňa 13.10.2021, doručenkou podpísanou žalovanou zo dňa 22.09.2021 a pripojeným rozhodnutím Okresného súdu Martin č.k. 6C/58/2021-301, rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/168/2021 zo dňa 20.12.2021, konštatujúc zistenie nasledovného skutkového stavu:

5. „Žalobca uplatnenou žalobou žiadal uhradiť ním zaplatené náklady zdravotnej starostlivosti UNM v súvislosti s ošetrením žalovanej v dňoch 09. a 10.5.2021. Vzhľadom k tomu, že v uvedený deň, t.j. 09.05.2021 a 10.05.2021 žalovanej bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v súvislosti s požitím alkoholu. Žalobca vyčíslil náklady poskytnutej zdravotnej starostlivosti, ktoré uhradil UNM. Náklady boli špecifikované nasledovne: Lekárska služba prvej pomoci 35,49 eur, spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky 71,86 eur, špecializovaná ambulantná starostlivosť 6,00 eur, ústavná starostlivosť 1 475,00 eur, lekárne - výdajne a distribútori 2,10 eur. K listinným dokladom, ktorý bol predložený zo strany žalobcu bolo Oznámenie zdravotnej poisťovni UNM o výške zisteného alkoholu u žalovanej. To, že žalovaná bola pod vplyvom alkoholu následne v konaní nenamietala.

6. Každý poskytovateľ zdravotnej starostlivosti je povinný v súlade s ust. § 79a ods. 1 písm. d) zákona č. 578/2004 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov oznamovať zdravotnej poisťovni k prvému dňu kalendárneho mesiaca na tlačive predpísanom Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou každé poskytnutie zdravotnej starostlivosti osobe v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo užitia alkoholu alebo inej návykovej látky. Oznámenie žalobcovi bolo vypracované lekármi, ktorí zdravotnú starostlivosť priamo poskytli. O rozsahu zdravotnej starostlivosti, ktorá bude poskytovaná pacientovi rozhoduje ošetrojúci lekár v závislosti od zdravotného stavu, a preto žalobca nespochybňuje údaje uvedené v oznámení, ako aj dôvodnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti. V danom prípade si nepriaznivý zdravotný stav žalovanej, ktorý si privodila požitím alkoholu vyžadoval zdravotnú starostlivosť, a to aj ústavnú. Náklady zdravotnej starostlivosti, ktoré boli vyčíslené s výkonom poskytnutia zdravotnej starostlivosti podľa žalobcu boli v súlade s metodickým usmernením Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou o spracovaní a vykazovaní zdravotných výkonov poskytovateľov zdravotnej starostlivosti elektronickou formou, ktoré Všeobecná zdravotná poisťovňa uhradila v súlade s dohodnutými zmluvnými podmienkami zdravotníckemu zariadeniu UNM. Vykázané úkony zdravotnej starostlivosti v zmysle kompetencie u žalobcu podliehajú posúdeniu revízneho lekára, ako odborne znalejšej osoby, ktorá vykonáva kontrolnú činnosť v zmysle zákona. V danom prípade revíznym lekárom náklady odsúhlasil, čo do dôvodu aj do výšky.

7. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní konanom dňa 26.10.2022 zotrvala na skutočnostiach uvedených v odpore proti platobnému rozkazu, ale zásadnú pripomienku mala k úhrade za poskytnutie ústavnej zdravotnej starostlivosti. Žalovaná popierala, že by bola hospitalizovaná v dňoch 09. a 10.5.2021 a navrhovala, aby bola vyžiadaná zdravotná dokumentácia z UNM na preukázanie poskytnutia zdravotnej starostlivosti, predovšetkým na poskytnutie ústavnej zdravotnej starostlivosti. Súd vyhodnotil daný skutkový a právny stav tak, že postačujúcim na preukázanie hospitalizácie žalovanej v dňoch 09. - 10.05.2021 bola správa UNM zo dňa 13.10.2022, v ktorej zdravotnícke zariadenie potvrdilo hospitalizáciu žalovanej na Psychiatrickej klinike v UNM. Pokiaľ žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu uviedla, že dňa 09.05.2021 jej v UNM bola poskytnutá len ambulánna zdravotná starostlivosť, kedy jej dali 4 - 5 infúzií a následne išla domov, toto jej tvrdenie súd vyhodnotil ako ničím nepreukázané a v podstate nereálne, aby za krátky čas boli poskytnuté infúzie o rozsahu ako uviedla žalovaná. Žalovaná bola v UNM prijatá, ošetrovaná. V čase prijatia bol zistený alkohol v rozsahu 3,446 g/liter, čo nesporne žalovanej znemožňovalo celkové reálne posúdenie situácie. Ostatné položky vyčíslené UNM a uhradené žalobcovi v súvislosti s poskytnutím zdravotnej starostlivosti žalovaná už nenamietala. Okrem nákladov uplatnených žalobcom vo výške 2,10 eur ako náklady konania, ktoré si tento vyúčtoval v súvislosti s výzvou doručenu žalobkyni do vlastných rúk. Žalobca preukázal, že žalobkyňa si prevzala túto výzvu do vlastných rúk, pripojil k tomu doručku, čím preukázal svoje tvrdenie a následne to zo strany žalovanej nebolo spochybňované. Žalobcovi vzhľadom k tomu, že uhradil náklady lekárskej starostlivosti zdravotníckemu zariadeniu, ktorý poskytol zdravotnú starostlivosť žalovanej, ktorá bola pod vplyvom alkoholu vznikol regresný nárok v súlade s ust. § 9 ods. 7 písm. b) zákona č. 580/2004 Z.z. Žalobu žalobcu súd posúdil dôvodnou, dostatočne preukázanou a návrh žalobkyne na vykonanie dokazovania vyžiadanim lekárskeho záznamov z UNM týkajúcich sa ústavnej (lôžkovej) starostlivosti zamietol, pretože na preukázanie tejto skutočnosti bola pre súd postačujúca správa UNM o hospitalizácii žalovanej. Po zistení skutkového a právneho stavu vo veci samej súd vyhovel žalobe a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1 590,46 eur a nahradiť náklady konania vo výške 2,10 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Náklady konania predstavovali úhradu nákladov žalobcov v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré zodpovedajú poštovým výdavkom za doporučenú zásielku, ktorá bola adresovaná žalovanej a táto si ju prevzala dňa 22.09.2021. Iné trovy konania si žalobca ako úspešná strana sporu neuplatnila. O trovách bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1 CSP.“

8. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie alebo zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zamietol žalobu. Žalovaná konštatuje, že v podanom odpore proti platobnému rozkazu, ako aj na pojednávaní namietala (okrem iného) aj to, že pokiaľ zdravotná starostlivosť bola poskytnutá, ako to tvrdil žalobca v podanej žalobe dňa 09.05.2021, tak v zmysle zákona o zdravotnej starostlivosti nejedná sa o ústavnú starostlivosť, pretože táto netrvala dlhšie ako 24 hodín. Žalobca sa na pojednávaní odvolával na potvrdenie Univerzitej nemocnice Martin zo dňa 13.10.2022, ktorým zdravotnícke zariadenie potvrdilo, že žalovanej bola poskytnutá zdravotná starostlivosť vo forme hospitalizácie na psychiatrickej klinike od 09.05.2021 do 10.05.2021. Z potvrdenia však rovnako nevyplýva, že by poskytovaná zdravotná starostlivosť trvala dlhšie ako 24 hodín. V konaní boli zo strany žalobcu produkované dôkazy, ktoré nie sú vo vzájomnom súlade. Žalobca k podanej žalobe predložil ako dôkaz Oznámenie zdravotnej poisťovni zo dňa 09.05.2021, v ktorom zdravotnícke zariadenie poskytujúce zdravotnú starostlivosť vyznačilo, že zdravotná starostlivosť bola žalovanej poskytovaná len jeden deň a to dňa 09.05.2021, zároveň je v ňom vyznačená forma poskytovania zdravotnej starostlivosti ústavná pohotovostná služba a nie je v ňom vyznačený ani jeden dôvod poskytnutia zdravotnej starostlivosti z možností: porušenie liečebného režimu, užitie alkoholu, resp. užitie inej návykovej látky. Iná forma poskytnutej zdravotnej starostlivosti zaznačená nie je, hoci v možnostiach poskytovanej formy zdravotnej starostlivosti je aj ústavná zdravotná starostlivosť. Žalobca v zaslanej výzve na úhradu nákladov úhrady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v dôsledku užitia návykovej látky zo dňa 10.09.2021, v pokuse o zmier zo dňa 10.11.2021 a aj v podanej žalobe skutkovo vymedzuje, že zdravotná starostlivosť žalovanej mala byť poskytnutá len dňa 09.05.2021. Dôkaz o tom, že žalovanej mala byť poskytovaná ústavná zdravotná starostlivosť v dňoch 09.05. - 10.05.2021 v podobe potvrdenia od UNM zo dňa 13.10.2022, predložil žalobca do konania až v písomnom vyjadrení zo dňa 17.10.2022. Z uvedeného dôvodu žalovaná v konaní navrhovala doplniť dokazovanie vyžiadanim relevantnej zdravotnej dokumentácie od poskytovateľa zdravotnej starostlivosti Univerzitej nemocnice Martin, z ktorej by bolo zrejmé, kedy, v akom rozsahu a akou formou, jej bola zdravotná starostlivosť poskytnutá. Súd dôkaz odmietol vykonať.

9. Žalovaný v súdom stanovenej lehote vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne nepodal.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP) rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP z nasledovných dôvodov.

11. Vo všeobecnosti považuje odvolací súd na úvod za potrebné k predmetu konania konštatovať, že dotknuté ust. § 9 ods. 7 písm. b) zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení konštituuje nárok poisťovne voči svojmu poistencovi na úhradu nákladov jemu poskytnutej zdravotnej starostlivosti a podmienky vzniku tohto nároku. Predpokladmi vzniku tohto nároku tak sú: 1. poskytnutie zdravotnej starostlivosti poistencovi zdravotnej poisťovne, 2. úhrada nákladov tejto zdravotnej starostlivosti zdravotnou poisťovňou, 3. požitie alkoholu alebo inej návykovej látky poistencom a 4. príčinná súvislosť medzi poskytnutím zdravotnej starostlivosti poistencovi a užitím alkoholu alebo inej návykovej látky poistencom. Všetky predpoklady vzniku uvedeného nároku zdravotnej poisťovne musia byť naplnené kumulatívne (súčasne), v opačnom prípade tento nárok zdravotnej poisťovni nevznikne.

12. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalobkyňa bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v príčinnej súvislosti s požitím alkoholu alebo inej návykovej látky a že za túto poskytnutú zdravotnú starostlivosť žalobca uhradil poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti náklady v celkovej žalovanej sume 1 590,46 eur s príslušenstvom. Medzi stranami však ostala spornosť v otázke rozsahu poskytnutej starostlivosti a tým aj dôvodnosti celkovej výšky nákladov zdravotnej starostlivosti.

13. Žalovaná v podanom odvolaní v podstate namietala nepreskúmateľnosť záveru súdu prvej inštancie o poskytnutí zdravotnej starostlivosti v dňoch 09. - 10.05.2021. V danej súvislosti poukázala na vnútornú rozpornosť dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie vo vzťahu k rozsahu a forme poskytnutej zdravotnej starostlivosti. Namietala, že neboli súdom prvej inštancie vykonané dôkazy relevantné z hľadiska výšky uplatneného nároku.

14. V úvode vysporiadania sa s vyššie uvedenou podstatou odvolacích námietok odvolací súd konštatuje, že tieto sa dotýkajú porušenia práva žalobkyne na spravodlivý proces. Obsah práva na spravodlivý proces je „rozmeniac ho na drobné“ pomerne široký. Medzi jeho jednotlivé zložky možno (okrem iného) zaradiť aj princíp rovnosti zbraní, zákazu ľubovôle, právo na vypořádanie sa so všetkým relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo strany navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim atď. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

15. V okolnostiach prejednávanej veci odvolací súd zistil porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces v dôsledku jednostranného hodnotenia dôkazov, nevysporiadania sa so všetkými v konaní žalobkyňou vznesenými relevantnými a určitými námietkami (ktoré spôsobili nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozhodnutia) a nevykonania žalobkyňou navrhnutého dôkazu.

16. Vo vzťahu k prvému porušeniu - jednostrannému hodnoteniu dôkazov súdom prvej inštancie považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že v konaní predložil žalobca na preukázanie svojho nároku dva dôkazy - Oznámenie zdravotnej poisťovne o poskytnutí zdravotnej starostlivosti v dôsledku porušenia liečebného režimu užitia alkoholu alebo inej návykovej látky zo dňa 09.05.2021 (č.l. 3 - 4 súdneho spisu), vystavené poskytovateľom zdravotnej starostlivosti - Univerzitnou nemocnicou Martin a Potvrdenie Univerzitnej nemocnice Martin zo dňa 13.10.2022 (č.l. 58 súdneho spisu). V oznámení zo dňa 09.05.2021 Univerzitná nemocnica Martin do kolónky dátumu poskytnutia zdravotnej starostlivosti vyznačila deň 09.05.2021 a formu poskytnutej zdravotnej starostlivosti - ústavná pohotovostná služba. Iné formy poskytnutej zdravotnej starostlivosti uvedené v predtlačí (všeobecná ambulantná starostlivosť, špecializovaná ambulantná starostlivosť, záchraná zdravotná služba, ústavná starostlivosť, lekárska starostlivosť, ošetrovateľská starostlivosť v zariadení sociálnej pomoci a ambulantná pohotovostná služba) nevyznačila. V potvrdení zo dňa 13.10.2022 Univerzitná nemocnica Martin uviedla, že

žalovaná bola hospitalizovaná na psychiatrickej klinike UNM od 09.05.2021 do 10.05.2021. Z obsahu uvedených dôkazných prostriedkov je teda zrejmy rozpor v období, v ktorom mala byť žalovanej poskytnutá zdravotná starostlivosť. Zatiaľ, čo Oznámenie zo dňa 09.05.2021 vo vzťahu k dátumu poskytnutia zdravotnej starostlivosti (09.05.2021) svedčí v prospech tvrdenia žalovanej, Potvrdenie zo dňa 13.10.2022 (o poskytnutí zdravotnej starostlivosti v dňoch 09.05.2021 až 10.05.2021) svedčí v prospech tvrdení žalobcu. Súd prvej inštancie neodstránil pôvod vzniku rozporu v daných dôkazoch (mohol tak urobiť jednoduchým dopytom na poskytovateľa zdravotnej starostlivosti - Fakultnú nemocnicu Martin). Napriek tomu sa priklonil k dôkazu pre žalovanú nepriaznivejšiemu.

17. Rovnako tak existoval rozpor v predložených listinách - Oznámení FNM zo dňa 09.05.2021 a Vyúčtovaní nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, vystaveným žalobcom dňa 02.09.2021 o forme poskytnutej zdravotnej starostlivosti. Zatiaľ, čo z Oznámenia plynie, že bola poskytnutá zdravotná starostlivosť len formou ústavnej pohotovostnej služby, vo Vyúčtovaní sú uvedené viaceré formy poskytnutia zdravotnej starostlivosti - ambulatná pohotovostná služba a ústavná (lôžková) starostlivosť. Súd prvej inštancie sa s uvedenou nezrovnalosťou nijak nevysporiadal. Z hľadiska ustálenia formy poskytovanej zdravotnej starostlivosti vychádzal z Vyúčtovania zo dňa 02.09.2021, teda z listiny, ktorú vypracoval samotný žalobca a ktorá svedčila v neprospech žalovanej. Listinu vypracovanú nestranným subjektom - FNM vo vzťahu k ustáleniu formy poskytovanej zdravotnej starostlivosti nezohľadnil.

18. S vyššie uvedenými nezrovnalosťami súvisí aj porušenie práva žalobkyne na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Žalobkyňa v konaní (už v rámci podaného odporu proti platobnému rozkazu) identifikovala nezrovnalosti v listinách, ktoré predložil žalobca na preukázanie nároku a formulovala relevantné a konkrétne námietky, ktoré ostali súdom prvej inštancie bez povšimnutia. Žalobkyňa namietala rozpornosť dôkazov čo do času poskytnutia zdravotnej starostlivosti a formy poskytnutej zdravotnej starostlivosti.

19. V danej súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že námietky žalobkyne boli relevantné (týkajúce sa veci), nakoľko sa od okolností - rozsahu a obdobia poskytnutej zdravotnej starostlivosti odvíja aj výška žalobcom uplatneného nároku a zároveň konkrétne (t.j. formulované dostatočne jasným spôsobom). Za relevantný možno podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu (napr. vo veciach Hiro Balany v. Španielsko, § 28; Bochan v. Ukrajina, § 84; Krasulya v. Rusko, § 52) považovať taký argument, ktorý ak by bol vyhodnotený ako „opodstatnený“ (vecne správny), mal by vplyv na výsledok rozhodovania vo veci. S námietkami takéhoto charakteru, ako je zrejme z ustálenej judikatúry Európskeho súdu a Ústavného súdu SR, je povinný sa súd vecne vysporiadať. Len na okraj súd podotýka, že to, že je námietka relevantná a konkrétna ešte nesvedčí aj o „opodstatnenosti“ (well founded), resp. vecnej správnosti argumentu. Posúdenie „opodstatnenosti“ inak relevantného argumentu, resp. inak relevantnej a konkrétnej námietky, musí byť však predmetom úvah súdu.

20. Jedným z imanentných predpokladov prieskumnej činnosti odvolacieho súdu je danosť atribútu preskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a požiadavky na určitú kvalitu i kvantitu dôvodov v ňom obsiahnutých. Je potrebné mať na pamäti, že odôvodnenie rozhodnutia plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu súdu a zákonnosti jeho rozhodnutia. Tým sa napĺňa jedno zo základných pravidiel konania - posilňovať dôveru strán v správnosť rozhodovania súdov. Ďalšou funkciou je kontrolná funkcia predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie prípadne preskúmať. Presvedčivé odôvodnenie tak môže zamedziť zbytočnému uplatňovaniu opravných prostriedkov. Ak atribút preskúmateľnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nenapĺňa, resp. nenapĺňa v celom rozsahu, potom odvolací súd nemôže rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemôže si na záveroch súdu prvej inštancie vybudovať svoje úvahy o veci a ani účastníci proti nemu nemôžu náležite formulovať žalobné námietky.

21. Porušenie práva žalovanej na spravodlivý proces bolo dané aj nevykonaním žalobkyňou navrhnutého dôkazu, nakoľko súvisí s porušením zásady „rovnosti zbraní“. V zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd jednou zo všeobecných záruk spravodlivého prejednaní veci pred súdom je zásada „rovnosti zbraní“. Táto zásada zabezpečuje, aby v súdnom konaní mali jeho účastníci rovnaké postavenie. „Rovnosť zbraní“ spočívajúca v rovnakom postavení účastníkov súdneho konania sa prejavuje v procesnoprávnom postavení účastníkov konania, v spôsobe a rozsahu dokazovania a v iných oblastiach spojených so súdnym uplatňovaním práva. Zachovanie „rovnosti zbraní“ z pohľadu spôsobu a rozsahu vykonávaného dokazovania sa týka aj oprávnenia účastníkov konania navrhovať dôkazy. Možnosť navrhovania dôkazov je spojená s princípom dôkazného

bremena, ktorého úspešnosť sa v súdnom spore viaže na schopnosť predložiť adekvátne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Výber dôkazných prostriedkov je na vôli účastníka konania, no o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov budú vykonané a ktoré nie, rozhoduje súd podľa svojej voľnej úvahy. Obsahom záruky na spravodlivý súdny proces z pohľadu oprávnenia navrhovať dôkazy je limitovanie tejto voľnej úvahy súdu. Týmto limitom je požiadavka, aby nevykonanie navrhnutých dôkazov alebo vykonanie iných dôkazov nepostavilo účastníka konania do jasne nevýhodnejšej pozície v porovnaní s jeho odporcom v súdnom spore (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Feldbrugge c. Holandsko z roku 1986).

22. V nadväznosti na prezentované závery rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva možno konštatovať, že nevykonanie žalobkyňou navrhnutého dôkazu, ktorý bol v konaní relevantný, nakoľko mohol osvetliť žalobkyňou rozporovaný rozsah zdravotnej starostlivosti pri súčasnej existencii vnútornej rozpornosti dôkazov predložených samotným žalobcom, bolo v rozpore s princípom rovnosti zbraní a rovnako naplnil zrušovací dôvod podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

23. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie odstrániť nedostatky v podrobnostiach špecifikované v bodoch 16. až 22. tohto rozsudku, vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie presvedčivo a preskúmateľným spôsobom odôvodniť. V novom rozhodnutí súd rozhodne o trovách konania pred súdom prvej inštancie, ako aj o trovách odvolacieho konania.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)